

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci **žalobcu L. P.**, bytom v S.L.S., zastúpeného *JUDr. R. D., advokátom*, so sídlom v B, M., proti **žalovanému Krajskému stavebnému úradu v Bratislave**, so sídlom v Bratislave, Lamačská cesta 8, za účasti ďalších účastníkov: 1. **M. P.** a 2. **J. P.**, obaja bytom v S.S., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2007/2008/BHN zo dňa 9.4.2008, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 107/08-142 zo dňa 8.6.2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 S 107/08-142 zo dňa 8.6.2010 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozhodnutie žalovaného č. A/2007/2008/BHN zo dňa 9.4.2008 a aj prvostupňové rozhodnutie Mesta Stupava č. j.: SÚ-3595/06-07/Šm zo dňa 12.6.2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný rozhodnutím č. A/2007/2008/BHN zo dňa 9.4.2008 potvrdil kolaudačné rozhodnutie Mesta Stupava č. j.: SÚ-3595/06-07/Šm zo dňa 12.6.2007, ktorým bolo stavebníkom M. P. a jeho manželke J. P. (ďalej v texte rozsudku len ako „stavebníci“), ktorí vystupujú v súdnom konaní ako ďalší účastníci, povolené užívanie stavby rodinného domu na pozemku parc. č. X.X. a č. X.X. k. ú. S., ul. L., na ktorú bolo dňa 8.2.1988 vydané Miestnym národným výborom, odborom

výstavby, obchodu a MH v Stupave právoplatné stavebné povolenie pod č. j. 154/88-77. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť ich náhradu vo výške 163,30 eura žalobcovi do troch dní, k rukám právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že toto rozhodnutie ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je potrebné zrušiť, pretože jeho postup bol v rozpore so zákonom a tým jeho rozhodnutie bolo predčasné a nezákonné, a žalovaný ako odvolací orgán ho napriek tomu potvrdil ako vecne správne. Krajský súd poukázal na rozhodnutie Okresného úradu, odboru životného prostredia v Malackách č. j. ŽP/B/2001/00259/Fa zo dňa 16.3.2001, ktorým bolo prerušené konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby do termínu právoplatného rozhodnutia Okresného súdu v Malackách vo veci majetkoprávneho vysporiadania časti pozemku, parc. č. X. v k. ú. S., na ktorom je umiestnená časť rodinného domu stavebníkov, keďže neprišlo k dohode o majetkoprávnom vysporiadaní uvedenej časti pozemku medzi stavebníkmi a žalobcom ako vlastníkom pozemku parc. č. X. v k. ú. S., zároveň zdôrazniac, že napriek prerušeniu konania o zmene stavby správne orgány ďalej konali a primátor Mesta Stupava opatrením č. j. 1023/06-Mr zo dňa 17.4.2006 povolil stavebníkom udržiavacie práce, v ktorých boli zahrnuté i práce na dostavbe rodinného domu, ktoré však bolo na základe protestu prokurátora zo dňa 6.9.2006 rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A872/07/BHN zo dňa 8.1.2007 zrušené. Krajský súd konštatoval, že na žiadosť stavebníkov bolo Mestom Stupava dňa 12.6.2007 pod č. j. SÚ 3595/06/07/Šm vydané kolaudačné rozhodnutie, ktoré bolo podľa § 81 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) spojené s konaním o zmene stavby. Podľa názoru krajského súdu mal však správny orgán zistiť, či bola uskutočnená náprava tak, ako bolo nariadené vyššie špecifikovaným rozhodnutím o prerušení konania o dodatočnom povolení zmeny stavby, a až následne mohol rozhodnúť, či je možné v tomto konaní pokračovať a prípadne ho spojiť s kolaudačným konaním. Vytkol správnym orgánom, že nepostupovali v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, keď sa nevysporiadali so všetkými skutočnosťami a námietkami žalobcu v predmetnom konaní a odvolaní, a preto ich rozhodnutie považoval za vydané v rozpore so stavebným zákonom. Poukázal tiež na nesúlad skutočností popísaných v preskúmanom rozhodnutí žalovaného so skutočnosťami zistenými počas celého stavebného konania, vyplývajúcimi z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, konkrétne že predmetná stavba stavebníkov sa nachádza čiastočne na pozemku žalobcu, ktorú skutočnosť odvolací orgán nepriznal. Žalovanému vytkol, že nereagoval na odvolaciu námietku žalobcu, že mu bolo oznámené, že projekt stavby pôvodne dodaný v stavebnom konaní sa na stavebnom úrade stratil, a stavebníci predložili nový projekt, podľa ktorého bola zrealizovaná stavba, preto sa rozhodnutie žalovaného javilo krajskému súdu ako nepreskúmateľné z dôvodu, že nie je zrejmé, akým spôsobom správny orgán zisťoval, či boli dodržané podmienky dané pre umiestnenie stavby, resp. že stavba bola zrealizovaná podľa projektu, ktorý bol overený v stavebnom konaní, ak sa takýto

projekt na stavebnom úrade nenachádzal. Na základe uvedeného krajský súd uložil správne orgánu, aby všetky vyššie uvedené nezrovnalosti a skutočnosti, s ktorými sa doposiaľ nevysporiadal, doriešil, a až potom bude možné, aby v kolaudačnom konaní vydal rozhodnutie v súlade so zákonom. Výrok o trovách konania krajský súd odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 OSP zohľadniac úspech žalobcu v súdnom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie nestotožňujúc sa s jeho dôvodmi a navrhujúc jeho zrušenie. Uviedol, že na stavbu rodinného domu stavebníkov bolo bývalým Miestnym národným výborom – odborom výstavby, obchodu a MH v Stupave vydané právoplatné stavebné povolenie. Zdôraznil, že stavba rodinného domu je zrealizovaná na mieste pôvodného rodinného domu, pričom hranicu medzi pozemkami parc. č. X. a č. X. ich predchádzajúci vlastníci vzájomne rešpektovali. Uviedol, že v roku 1994, kedy bola stavba takmer dokončená, žalobca ako nový vlastník pozemku parc. č. X. v k. ú. S. spochybnil spoločnú hranicu pozemkov a od roku 1994 prebieha súdny spor, ktorý nebol doposiaľ právoplatne ukončený. Poukázal na to, že povolená zmena stavby spočívala v zachovaní pivnice z pôvodného rodinného domu v drobnej dispozičnej zmene v suteréne, v zamurovaní okna z kuchyne sklobetónom na žiadosť žalobcu, vo vybudovaní terasy v zadnej časti pozemku, v realizácii okna v podkroví orientovaného k pozemku parc. č. X. k. ú. S., v osadení odkvapových žľabov na severnej stene a v zateplení fasády polystyrénom hr. 50 mm. Konštatoval, že po predložení požadovaných dokladov a vyjadrení orgánov štátnej správy a organizácií v zmysle stavebného zákona ku kolaudačnému konaniu, ktoré boli kladné, stavebný úrad vydal kolaudačné rozhodnutie. Zdôraznil, že stavebníci v konaní predložili pôvodnú, a nie ako uvádzal žalobca novú projektovú dokumentáciu, ktorá bola overená vtedajším stavebným úradom v stavebnom konaní, a dokumentáciu skutočného vyhodnotenia stavby, a keďže sa skutočné realizovanie stavby podstatne neodchyľovalo od pôvodnej dokumentácie, stavebný úrad v zmysle § 81 ods. 4 stavebného zákona spojil s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby. Žalovaný namietal, že v zmysle § 81 stavebného zákona vlastnícke alebo iné práva k zastavanému pozemku sa už v kolaudačnom konaní neskúmajú, toto je predmetom stavebného konania a v danom prípade vzhľadom na podané žaloby na súd, otázkou občianskoprávnou. Zdôraznil, že vzhľadom k tomu, že stavba je schopná užívania, stavebný úrad povolil jej užívanie. K námietkam žalobcu ohľadne toho, že predmetná stavba sa nachádza v minimálnej časti na pozemku žalobcu, žalovaný uviedol, že stavba sa nachádza na mieste pôvodného rodinného domu, pričom hranicu medzi pozemkami parc. č. X. a č. X. v k. ú. S. ich predchádzajúci vlastníci vzájomne rešpektovali a žalobca si svoje práva týkajúce sa hraníc pozemku, uplatnil od roku 1994 na súde. Konštatoval preto, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci, pričom bolo riadne odôvodnené v zmysle ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku, a teda poskytovalo dostatočnú skutkovú a právnu oporu výrokovvej časti rozhodnutia.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že na väčšinu bodov v odvolaní žalovaného podal v podaní krajskému súdu nazvanom ako „Doplnenie informácií“ vysvetlenie podložené pripojenými písomnými dokumentmi. Namietal, že nevie o žiadnej svojej žiadosti ohľadne vybudovania terasy v zadnej časti pozemku. Poukázal na to, že porušenie stavebného zákona dal preveriť Okresnou prokuratúrou Malacky. S poukazom na ním predložené prílohy (konkrétne prílohu č. 1) mal za to, že žalovaný nemá predstavu o pôvodnej dokumentácii, a trvá na novej dokumentácii dodanej stavebníkmi.

Ďalší účastníci konania v 1. a 2. rade, stavebníci, vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že sa k nemu v plnom rozsahu pripájajú a čestne vyhlasujú, že uvedené zodpovedá skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Podľa ust. § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhej hlavy piatej časti OSP) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. § 76 ods. 1 stavebného zákona dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa ust. § 77 stavebného zákona kolaudačné konanie vykonáva stavebný úrad, ktorý vydal stavebné povolenie alebo povolil terénne úpravy, ťažobné a im podobné alebo s nimi súvisiace práce, ako aj informačné, reklamné a propagačné zariadenia.

Podľa ust. § 78 ods. 2 stavebného zákona ak stavebný úrad zlúči s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

Podľa ust. § 81 ods. 1, 4 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a **či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí** a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

S kolaudačným konaním sa môže spojiť konanie o zmene stavby (§ 68), pokiaľ sa skutočné realizovanie podstatne neodchyľuje od dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní.

Predmetom súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu č. A/2007/2008/BHN zo dňa 9.4.2008, ktorým potvrdil kolaudačné rozhodnutie Mesta Stupava ako príslušného stavebného úradu č. j.: SÚ-3595/06-07/Šm zo dňa 12.6.2007, ktorým bolo stavebníkom povolené užívanie stavby: rodinného domu na pozemku parc. č. X./1 a č. X.X. k. ú. S., ul. L., na ktorú bolo dňa 8.2.1988 vydané Miestnym národným výborom, odborom výstavby, obchodu a MH v Stupave právoplatné stavebné povolenie pod č. j. 154/88-77, s tým, že pozemok v k. ú. S. pod stavbou rodinného domu parc. č. X./1 bol odčlenený geometrickým plánom č. 31331807-10/2007 zo dňa 30.1.2007, pričom stavebný úrad v súlade s § 81 ods. 4 stavebného zákona spojil kolaudačné konanie s konaním o zmene stavby a povolil odchýlku skutočnej realizácie stavby od projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní. Stavebný úrad zároveň rozhodol o námietke žalobcu ako účastníka stavebného konania, tak, že ju uznal za neprimeranú a zamietol ju.

Predmetom súdneho odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým boli zrušené rozhodnutia stavebných úradov oboch stupňov, kolaudačné rozhodnutie ako i rozhodnutie žalovaného ako odvolacieho orgánu, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmito rozhodnutiami predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami, uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmanej veci nepostupovali v intenciách na vec sa vťahujúcich právnych noriem a ich rozhodnutia nemožno považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa rozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď obe správne rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Po vyhodnotení odvolania žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP potvrdil, stotožniac sa s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu,

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a aj § 142 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko úspešný žalobca v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnil, žalovaný a ani ďalší účastníci úspech nemali.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 24. augusta 2011

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth